

## ת"פ (חיפה) 1048-02-24 - מדינת ישראל נ' ראיי חמאדה

בית המשפט המחוזי בחיפה  
ת"פ 1048-02-24 מדינת ישראל נ'  
חמאדה(עוצר)  
לפני כבוד השופט ארץ פורת  
מדינת ישראל המאשימה

נגד  
ראיי חמאדה (עוצר)  
הנאשם

### גזר דין

1. משותוק כתב האישום, ביקש הנאשם לחזור בו מכפירתו, הודה בפניו והורשע בעבירות שיויכסו לו בכתב האישום המתוקן.

על פי פרט האישום הראשון, בעקבות מלחתת "חרבות ברזל" ביקש הנאשם לבצע מעשה תמייהה בארגון החמאס ובטושבי עזה שיגרום להפסקת הלחימה של מדינת ישראל בארגון החמאס. לצורך כך, החליט הנאשם להציג אש בשטח הצמוד לגדר של בתיה היזיקוק בחיפה.

ביום 23/11/2021, באישון לילה, הגיע הנאשם בסמוך לגדר בתיה היזיקוק, ניסה לשאוב דלק ממיכל הרכב באמצעות צינור שבו הצטיד מראש. הנאשם לא הצליח לשאוב דלק, ומשכך חזר לבתו. לאחר מספר דקות יצא שב את הבית, נסע לתחנת דלק, רכש בנזין שאותו מילא בבקבוק, וננהג לכיוון בתיה היזיקוק ללא אורות, ברם מאוחר שנענצר על ידי מחסום משטרתי נמנע ממנו מלהמש את תכניתו.

בгин מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון לבצע מעשה טרור של מצטה.

2. בחלוף חודש, ביום 23/12/2021, החליט הנאשם לבצע מעשה, שוב מתוך מניע של תמייהה בחמאס ורצון להביא להפסקת הלחימה בו. לצורך כך רכש ששה בקבוק אציטון, מהם ייצר 3 בקבוקי תבערה, ובשעות שלפנות בוקר יצא מביתו כשהוא מצויד באותו בקבוקי תבערה, במצב ועטוי כובע גרב על ראשו.

הנאשם הלך לתחנת משטרת שפרעם בעירו, הגיע למדרכה הסמוכה לתחנה, עטה על

ראשו כאפיה, הצית את בקבוק התבURAה הראשון והשליכו לכיוון תחנת המשטרה. הבקבוק פגע בשער התחנה, סמוך למקום מושבו של המבטח. הנאשם הצית את בקבוק התבURAה השני והשליכו לעבר המבטח במקום ונמלט. הבקבוק השני פגע בגין הסמוך תחנת המשטרה. צוין כי בעת קרות האروع, הייתה תחנת המשטרה מאוישת בשוטרים ובມבטחים.

בגין מעשי אלה הורשע הנאשם בעבירות שעניין פועלות בנشك למטרות טרור (יצור), פועלות בנشك למטרות טרור (ניסיה והובלה), ניסיון לבצע מעשה טרור של הצתה ומעשה טרור של חבלה בכונה מחמירה.

3. על פי פרט האישום השלישי, במהלך מבצע "שומר חומות", ביום 10/5/21, השתתף הנאשם בתפרעות בהר הבית, במסגרת יידה אבן לעבר שוטרים שהיו במקום. בעת ביצוע עבירה זו היה הנאשם קטן.

בגין מעשה זה הורשע הנאשם בעבירה של התפרעות והפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות.

4. עיקרי מעשי הנאשם בוצעו כשהיה למטה מגיל 21, כ:leftors= שפט האישום השלישי התרחש כשהיה מעט למטה מגיל 18. לחובתו עבר פלילי בעבירה של שימוש פছוני באש, בעיטה נדונ למסר על תנאי וחוייב ביצוע של"צ.

5. הונח בפניו תסקיר שירות מבחן, ממנו עולה תמונה מדאגה של הנאשם המחבר לערכים ולאידיאולוגיה של ארגון החמאס. הנאשם לא גילה תוכנות להשתתף בהליך של שינוי וטיפול בדף מסו של מחשבה והתנהגות אלה. צוין כי לנiento מאפייני אישיות בלתי בשלים או אימפליסיביים וכי הוא אוחז בדעות קיזוצניות נגד המדינה, כאשר חילculo אליו, כפי הנראה, על ברכי אביו שאף הוא נדונ לעונש מסר בגין עבירות ביטחון. שירות המבחן התרשם כי קיים כאן סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם. בנסיבות אלה, לא בא שירות המבחן בהמלצתה לענישה שיקומית.

6. בטעינה לעונש עמדה המאשימה על חומרת מעשי הנאשם, במיוחד בעיתוי ביצועם, בזמן מלחמה כশמאנבי רשות הביטחון והשיטור מופנות לטיפול בחזיות הלחימה השונות. הوطעם כי המיעדים, לצד המסוכנות האינגרנטית הטעונה בהם, נעשו ממנייע של טרור, עניין שיש בו, לפי הוראת החוקק, כדי להחמיר בענישה. בנסיבות, עתירה המאשימה לקביעת מתחמי ענישה נפרדים לאישומים הראשונים והשני: בגין פרט האישום הראשון, התבקשתי לקבוע מתחם הענישה בין שביע ועד עשר שנים מסר ממש; בגין האישום השני, מתחם הנע בין ששביע ועד תשע שנים מסר וב בגין פרט האישום השלישי לגזר מסר בפועל שיצטבר לענישה בשני המתחמים. התבקשתי לגזר את הענישה בגין

האמצעי של כל מתחם ולציבור אותה, וזאת בין היתר בשל חשיבות הרתעת הרבים לבליינו לפועל כנגד המדינה ברגיל, וב[Unit] רגש, בפרט.

ב"כ הנאשם טען כי מרשו לא הצטרף לארגון עוין וכי לאחר הארווע שברט האישום הראשון וחרף לכך שהנאשם התבטה בפני השוטרים כי מעשייו קשורים לרצונו להפסיק את המלחמה, הוא שוחרר וכן התאפשר לו, בהתאם רשות החקירה, להמשיך בביצוע מעשים עבריינים נוספים.

הו吐ם כי מעשי הנאשם לא גרמו לכל נזק ממשי. עוד נטען כי לנאים מוגבלות פסיכולוגית שיש להבאה בחשבון, וכי מעשי לא התאפיינו בתחוכם מורכב. בנסיבות, סבר הסגנון כי בשל קוווי דמיון באופן ביצוע שני האישומים הראשונים, והמניע המשותף, יש לקבוע לגביהם מתחם ענישה הולם אחד, כשלדידו המתחם ההולם נע בין עשרים ארבעה ועד שלושים וששה חודשי מאסר, ובאשר לפרט האישום השלישי, יש לקבוע לגבי עונש מאסר אשר ראוי כי ירוצח בחופף לענישה בגין האישומים הראשונים והשני.

8. בדרכו האחורי הנאשם הביע רצון להשתנות וכי בשל מעטו הפנים את מעשין.

דיון והכרעה

9. בעיצומה של מלחמה בה נתונה המדינה, ראה הנאשם, שהוא אזרח ישראלי, לבצע מעשי טרור מתוך תמייה בארגון הטרור שנלחם במדינה. רבבי החומרה הטMONIM במעשה הנאשם, רבים הם. לו התמשו תכניותיו, היה צפוי נזק ממשמעותי למתוך רגש וחינוי - בתិ היזיקוק, אין לדעת מה היקף הנזק הסביבתי שהוא עלול להתרחש מפוץ אש במקום המכיל כמות רבה של תרכובות נפט שונות ודלקות. גם אין להעלים את העין לאפשרות של גרים נזק לאספקת האנרגיה הנזקקת לתפקוד השוטף של המדינה. הנאשם היה דבוק ברצונו להציג את עצמו בתិ היזיקוק, וחך כישלון ראשון שב ו蹇ה על מעשיו וניסה פעם נוספת להוכיח את עצמו. משלא צלה דרכו, ניסה לפגוע בתחנת המשטרה, סמן שלטוני האחראי על בטחון הציבור, פגעה שלא היה פוטנציאלי סיכון רב ומידי. לא אחת צוין בפסקה כי בקבוקי תבערה הינם נשקי ממשי שפגיעה בהם עלולה להסביר נזקים כבדים לגוף ולרכוש. רובד חומרה נוסף נועז בהיות המעשים משום מעשי טרור המכונים לזרוע פחד בציבור בכללו.

סעיף 37 לחוק המאבק בטרור: "מבוא אפוא "עלית מדרגה" בענישה כלפי מעשה טרור. מלבד החומרה הבסיסית של כל עבירה ועבירה, מהוות "מעשה טרור" נסיבה נספת לחומרה בעטיה "ענש העבריין עד כדי כפל העונש המירבי, אך לא יותר מ-25-

שנים" (ע"פ מединת ישראל נ' רازם (פורסם בnbsp; - 30/1/23)).

במעשו פגע הנאשם בביטחון הציבור ובתקוד רשות האכיפה והבטחון, בשים לב ליעתי המעשימים והמניע שבסודם, וטיב האתרים בהם בחר לפגוע, מידת הפגיעה באינטרסים הציבוריים הינה ברובד החמור.

10. עבירות ההצתה היא מן החמורים שבספר החוקים וטבוע בה סיכון לגוף או לרכוש. הדברים נכונים ביותר שעת שעה שניסיון ההצתה כוון למקום רגש, עמוס בחומרים דליקים ברגיל. לא לחינם נקבעה לצדעה ענישה חמורה של עשרים שנים. בשים לב לנסיבות המקירה של פרט האישום הראשון, "דבקותו" של הנאשם ברצונו להצתת, זהות האתור שתוכנן והמניע שברקע המעשיים, ומайдך, שמדובר בניסיון בלבד שלא גרם נזק, אני סבור כי מתחם העונש ההולם בגין פרט אישום זה נע בין שע עד עשר שנות מאסר ממשי לצד מאסר על תנאי.

11. בהתייחס לפרט האישום השני, אף כאן מגמת ההחלטה הינה החמורה בעבירות בנסיך בכלל ובacula המבוצעות על רקע טרוריסטי בפרט בשל העובדה אלה משומם מכת מדינה. הצורך בחומרה מתחזק על רקע רצון הנאשם לפגוע בסמן שלטוני מובהק מניע של טרור. מתחם העונש ההולם את העבירות שבפרט האישום השני נע בין שע ועד שתיים עשרה שנות מאסר, זאת לצד מאסר מותנה מרתיע.

בהתייחס לפרט האישום השלישי, נקבע בהלכות הפסוקות שיש להטיל ענישה קפדיית ומרתיעה על עבירות שבוצעו במהלך "שומר חומות", אף היא עת בטחונית רגשה, תוך מתן משקל לכך שמדובר בדרך כלל בהתפרעות המונחים, כפי שתואר גם בפרט האישום השלישי (ראו ע"פ מединת ישראל נ' אסואא' (פורסם בnbsp; 24/2/22)).

בנסיבות, הענישה הרואה למי שהשתתף בהתרפרעות המונחים במקום רגש, בהר הבית, מחייבות מאסר ממשי חרף העובדה הנאשם קטין, שהיא אף מעט למטה מגיל 18. בנסיבות, הענישה ההולמת בגין פרט האישום השלישי חמשה עשר חודשים מאסר ממשי לצד מאסר מותנה.

התמונה המצטירת ממעשי הנאשם היא כי מדובר במי שמסכן באופן ממשי את בטחון הציבור בתפיסותיו הקיצונית, ובמעשיים המסוכנים יש להרחקו משורות החברה לזמן ממושך כדי להגן על החברה, כך בפשטות.

העובדת כי מעשי לא גרמו לנזק אינה גורעת מחייבתם; היה זה יד המזל שהbijאה לכך ולא רצונו של הנאשם.

.12. בגזרת עונשו של הנאשם שקלתי לזכותו את הودאות בעבירות ואת גלו הצעיר יחסית. חرف זאת, נרשם לחובתו עבר פלילי, אף הוא בעבירות הכרוכות בשילוח אש. אצין כי לא הוצגו בפני כל ראיות לקשיים ייחודיים של הנאשם, וטיעוני ההגנה בעניין זה לא נשענו על אדן כלשהו. אף לא רأיתי ליתן משקל כלשהו לטענת הנאשם בדבר "רשות המשטרה" עת שוחרר אחראי ביצוע ניסיון הצתה. בעניין זה מקובלות עלי עמדת המאשימה, לפיה, כעולה מחומר החוקה, בשלב זה רצונו של הנאשם לבצע עבירה טרור לא הוברר ולא נחשף, וכי מסר לשוטרים מניע שונה ותמים להימצאותו עם בקבוק הבנזין. זאת ועוד, גם אם היה ראוי להעמיק חקור בשלב זה, אגב מעצר הנאשם, אין שחררו מושום השר לביצוע עבירות נוספות ואדרבא, ניכר בטיעון זה היפוך ההיגיון שעה שהערביין מאישים את הרשויות באחריות למשעו המכוונים.

.13. לא הוצגו בפני הנמקות שיבסו סטיה, לפחות או לחומרא, ממתחמי הענישה שנקבעו.

.14. רأיתי לשקל במקורה זה שיקולי הרתעה לרבים על פי סעיף 40 ז' לחוק העונשין, במסגרת הענישה בתוככי המתחם, ולמניעת כל ניסיון שלא אחרים לרפות את ידי הנהגת המדינה מפני נקיטה בצדדים המתחיבים לטובות המדינה ללא איום או לחץ עברייני-טרוריסטי. משכך, החלמתי לגוזר את עונשו של הנאשם ברף הבינוי בכל אחד ממתחמי הענישה שקבעתי.

.15. אשר על כן, מוטלים על הנאשם העונשים הבאים:

בгин פרט האישום הראשון אני גוזר לנԱשם שבע (7) שנות מאסר ממשי.

כן נגזרים על הנאשם (18) שמונה עשר חודשים מאסר אותם לא "ירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרورو מהמאסר ישוב ויעבור עבירת הצתה.

בgin פרט האישום השני, אני דין את הנאשם לשבע (7) שנות מאסר **מוסיפות** לירצוי בפועל.

לצד זאת נגזרים לנԱשם שמונה עשרה (18) חודשי מאסר אותם לא "ירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרورو מהמאסר ישוב ויעבור על עבירה בנשך או חבלה בכוננה חמירה.

בגין פרט האישום השלישי נגזרים חמישה עשר חודשי מאסר ממשי לרצוי בפועל, ולצדם עשרה חודשי מאסר נוספים אותם לא "ריצה" אלא אם בתחום 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר ישוב ויעבור עבירה שעוניינה התפרעות או הפרעה לשוטר בנסיבות חמירות.

16. כיוון שעסוקין בעבירות נפרדות ושונות, שהביאו לסיכון נفرد של ביטחון הציבור, ראוי לציבור באופן מהותי את העונשים שבפרט האישום הראשון והשני, ולהפוך חליקת את הענישה שבפרט האישום השלישי.

תוצאת האמור היא שהנאשם ירצה בסך הכל חמיש עשרה (15) שנות מאסר ממשי בפועל, שמנין מיום מעצרו בתיק זה - 26/6/23.

ניתן היום, י"ב تمוז תשפ"ד, 18 יולי 2024, בנסיבות ב"כ המאשימה: עו"ד גב' מונה מנטור ;  
ב"כ הנאשם: עו"ד מופק נפאע והנאשם באמצעות שב"ס.

**זכות ערעור חוק, הוודה.**